



Ο ΑΡΧΑΙΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ

Περίοδος Β' - Χρόνος 12ος Γραφείο: Λιθός 22 ΙΑΝΙΣ Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλου 82 Δρχ. 30 Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1989

ΒΟΗΘΕΙΑ

«Είμαι 16 χρονών και εδώ και δύο μήνες δεν έχω σημασία το πώς ή το που τα βρισκόμουν χατάκια. Όταν παύουν αυτά τα χατάκια, αισθάνομαι υπερέχει με γεμίζουν ζωντανά και μου δίνουν ενέργεια. Όμως καταλαβαίνω ότι θα είναι πολύ δύσκολο για μένα σε λίγα χρόνια, αν συνεχίσω έτσι. Προσπαθώ να τα σταματήσω, να τα αφήνω. Κανείς δεν με πείσει να τα πάρω πάλι, ενώ τα αναζητώ μόνη μου και οι λόγος είναι ότι, στην προσπάθειά μου να τα κόψω, όταν δεν τα έχω, αισθάνομαι απειράκι. Σκεφτόμουν για να κοιμηθώ ή για μια νύχτα να κάνω σπλιτ. Χρειάζομαι την ενέργειά τους. Αυτό που ζητώ από τους είναι να μου γράψουν κάτι που να μου δίνει δύναμη και να με με οδηγούν στο δύσκολο, όπως θα μπορούσαν τα χατάκια που παίρνω...»
Με εκτίμησε
Μια προλήπταρμένη

Το γράμμα αυτό είναι αληθινό. Έπρεπε στα χέρια μου τυχαία πριν δοθεί κόπυ

αυτό το γράμμα - άραγε διακρίνεται κανένα ίχνος απελπισίας σ' αυτό; είναι

16 χρονών, λίγο πιο μακριά από το φάλο μου, τον Δημήτρη, που έφυγε πριν κλείσει τα είκοσι. Εφύγετο, αφήνοντας για όσους δεν ήξεραν, αλλά σίγουρα καρδιοπαθολογικά τους «καλλίστες» του. Είπα καλό καιρό να το μάλωσω. Ημέρα, ότι σπουδαίο στη Γαλλία, όπου είδα τη φωτογραφία του πρωτοελάου στη συμπεριφορά. «Βρέθηκε νεκρός με τη σφήρα που φέρονται στη σφαίρα». Λεζάντα συντημένη για τους δημοσιογράφους, έπειτα σε δραματική. Τελείως αταρσία με τον Δημήτρη, με τους γονείς του.

Η βοήθεια απευθύνεται σ' όλους αυτούς, γονείς, Σχολικούς, κοινωνικούς φορείς, Κράτος. Τι κάνουμε για τον μεγαλύτερο εχθρό: Γρήγορα, θα κηρύττει και το δικό μας σπλιτ.

για δημοσίευση. Είναι απλά μια δύσκολη διαπίστωση ενός ανθρώπου που έχει έσοδα καλά. Είναι ένα κομμάτι της σημερινής πραγματικότητας. Των χιλιάδων παιδιών που δοκιμάζουν ανάλογα χατάκια για να αισθανθούν πιο... χαί η κοπελαίτα μου, έχουμε

συνέχεια στη σελ. 2

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

αίτια της χρήσης τους στη σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία

Η χρήση του ναρκωτικού δεν είναι νέα, είναι πανάρχαια και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις αποτέλεσε υποπολιτισμικό της κουλτούρας, άλλοτε συνδεόμενο, άλλοτε όχι με τη χρήση ανεναντιμαστών. Αλκοολικά και οργιστικά έθια, ιδιαίτερα στους αγροτικούς, στους παλαιότερους λαούς, είχαν διαπιστωθεί σχέση με τη χρήση ναρκωτικών από χιόνι ως τα φύλλα κόκας, το όπιο και όλα γνωστά ή άγνωστα ναρκωτικά. Αλκοολικά και η Πυθία με ανυπόμονες που τη δημιουργούσαν ένα είδος εκστατικής νάρκωσης, περιγράφονταν στην κατάσταση εκείνη, που της επέτρεπε να εκτοκιστεί χιόνι. Το σημερινό πότισμα είναι ότι η χρήση του ναρκωτικού, από το 19ο αιώνα, είτε για λόγους θρησκευτικούς, είτε για λόγους ιατρικούς ήταν πάντοτε υπερνευρωμένη και ελεγχόμενη, με την έννοια ότι δημιουργούνταν ένα ορισμένο μετριοκρατικό παραδειγμα λειτουργίας, χιόνι και τοπικά προσδιορισμένη. Συνδέεται με την κουλτούρα και τα έθια η χρήση ναρκωτικών δε δια-

φέρει από την, για τους ίδιους σκοπούς, ανωνυμία, που συνδέεται με λειτουργικά έθια, όπως π.χ. εκείνα του Διονυσίου στην Αρχαία Ελλάδα. Το στοιχείο της πρόκλησης, της τεχνητής «εκστατικής», με στόχο την απελευθέρωση ληπτικότητας (ερωτικής) και γενικότερα παραρηπτική δημιουργία της προσποτικότητας, έσοδα πόσο σε μερικές περιπτώσεις, στήριξε πολιτισμικά δημιουργία (π.χ. στη γέννηση της τραγωδίας), όμως πάντοτε από κοινωνική άποψη η χρήση του οποίου μόνου για το σκοπό αυτό ήταν κανονικά ρυθμιζόμενη. Ακόμα και στις περιπτώσεις ομάδων, που έχουν συνάψει τη χρήση του ναρκωτικού με το έθιο, υπάρχουν, ανωμολογικά, κανονιστικές ρυθμίσεις. Κλασικό είναι το παράδειγμα της αραβικής κανονιστικής των Χοσρίδων (από το 7ο αιώνα), όπου η χρήση των σταυροφόρων βρισκόταν στον Τάυρο της Κιλίκιας, στο νότιο της Μικράς Ασίας και απ' όπου προέρχεται η γαλλική λέξη «ασαφόνος» (δοσολογός). Είναι φανερό, ότι στη βάση

αυτή δεν ήταν δυνατό να υπάρξει ναρκωμία, όπως την εννοούμε σήμερα. Επρόκειτο για συλλογικές και θεσμολογικές διαρρυθμίσεις, όχι για ατομικού χαρακτήρα φυχές, που εκδηλώνονται στη ναρκωμία.

Το ερώτημα είναι πώς και γιατί σημειώματα αυτή η «μεταλλαγή» στη χρήση του ναρκωτικού τα τελευταία 150 χρόνια και ιδιαίτερα στον αιώνα μας. Η απάντηση ότι τα ναρκωτικά έγιναν πιο γνωστά στις ευρωπαϊκές μάζες, απ' ότι στο παρελθόν, ή ότι ειδικές ευκαιρίες, όπως η χρήση της μορφής για τη μείωση των πόνων των τραυματιών πολεμικού, άσχετα με το αν ουσιαστικά είναι τοξικά, είναι τουλάχιστον μηχανιστική. Το πρόβλημα είναι κατά βάση, όπως θα εκτελέσει ευρωπαϊκό, τα άλλα είναι δευτερεύοντα και μπορούν να πάνε να κατατάσσονται στους «δευκομικτικούς» της διάδοσης των ναρκωτικών. Η πρώτη και βασική αιτία της μεταρρύθμισης, που διαμορφώθηκε και το γενικό πλαίσιο, αναγκάστηκε να μετασχηματιστεί στο ίδιο του καπιταλισμό, ο οποίος

συνέχεια στη σελ. 2

ΝΕΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Βραστή ΓΙΔΑ - Απογευματινός περίπατος
Σάββατο 18 Νοέμβρη
στην Άνω Βαρυμπόμπη

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε μια νέα εκδήλωση. Ένας τρόπος να βελτιώσουμε το σπιν. Το Σάββατο απόγευμα στις 18 του Νοέμβρη αφού κάνουμε έναν περίπατο στην οδό Βαρυμπόμπη θα βρούμε μετά, στην ταβέρνα του παλαιού μας ΓΙΩΡΓΟΥ Τηλ. 8079771 λίγο μετά την ταβέρνα ΛΕΩΝΙΔΑ και δύο χιλιόμετρα πριν τη θέση του Πανηγυρίου.

Εκεί θα είναι έτοιμη η Βραστή ΓΙΔΑ αφρόντα καρβελισό ΛΙΠΕΑΝ και ο, τι καλύτερο διαθέτει η ταβέρνα "ΓΙΩΡΓΟΣ".

Είναι ευκαιρία, μετά της διακοπής του καλοκαιριού, να βρούμε να κουβεντιάσουμε λίγο.

Σας περιμένουμε

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΣ ΝΑΖΙΟΥΣ

Πραγματιστήθηκε και εφέτος στις 23 του Αυγούστου το πανηγύρι στο Ναζαίο με την συμμετοχή πολλών ντόπιων και πολλών χωριών καθώς και πολλών ξενιτεμένων απανταχού, που ήρθαν στην γενετήρα τους να επισκεφθούν τους συγγενείς και φίλους, ν' αναμνησκούν το φάλο του βουνού και να γιορτάσουν συμμετέχοντας στο ετήσιο πανηγύρι, να χορεύουν και να χορεύουν στο γήπεδο, να ανέβουν παραδοσιακούς χορούς που μας χαρίζουν το συγκριτικό με το βίαια και το κλάμα από τα παιδιά τα δικά μας «αίο τα παλάνα μας» που κάθε πανηγύρι μας προσφέρουν με τη μουσική και τα τραγούδια τους τη χορά και την αισιοδοξία. Από την παραμυθία του πανηγυριού μετά τον επισημό που επέλεξε από τον αεράριο ιερά του χωριού Πατριάρχη στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου, επακόλουθη προσέλευση πολλών συμπατριωτών οι οποίοι κατέβηκαν τα καθάρια της πλατείας που τα είχαν επί του παλαιού ναού, να κηρύξουν οι καταστοματάρχες Βασίλης Κιλιακώ, και Γεώργιος Αλιπράκης που τους είδα πράγματι ένας μεγάλος έπαυτος για τη προσπάθεια που κατέβαλαν ώστε οι πανηγυριστές να μείνουν με τις καλύτερες ανημέψεις στο γήπεδο της ημέρας οι συμπατριώτες με μεγάλη προσέλευση και κλειστά χορεύοντες, διασκεδάζοντας, να περπατήσουν μετά την θεαταλιστική και τον αγιασμό αραιώνοντάς την μερικά με καρδιά και ακολουθώντας απευθείας κατά τα πείρα τους δι' αντιστάσεις, για να επανέλθουν στο βρόχο ξεκούραστοι να συνεχίσουν το γλέντι. Το απόγευμα από νωρίς άρχισαν να συγκεντρώνονται στην θεαματική πλατεία όπου σε ελαφρύ ήλιο γέμισαν τα πλατιά από πανηγύρι στέκια. Ήλθε η μεγάλη ώρα για τον αρχαιοπρεπή και αναλογικό χορό των πατριωτών. Ο ΚΑΓΓΕΛΑΡΟΣ, ο επιτ. πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικών όπην, Καλαμάκας, χιόνι σκληρά, με τους προσελαβέντους και εκ μέρους των συμπα-

τριωτών που δεν μπόρεσαν να έλθουν να συμμετάσχουν στο πανηγύρι όπου μετά ταύτα έδωσε το σύνθημα της συγκεντρώσεως για την έναρξη του χορού. «Αφάνε δάχτυλο με το «Ψάλλε στην Κωστήτα» και συνέχεια με το «Τέτοια ώρα στην εμάς» «Αφάνε» και στο χορό αεζαλά, πατριωτικά χέρια χέρια μέχρι το τέλος της «Αφάνε» και στο τέλος, Μισοπράτης όπως πάντα ο επιτ. πρ. άπην. Τα τραγούδια, τα χορούς, οι Κολάες Ι. Καλαμάκας ο Γ. Κωνσταντίνος, ο Γ. Κολάης, η Ανδριανή Παπάκη που κάθε χρόνο άφάνε στο χωριό από τη Γερμανία να παρεμβούν στο πανηγύρι. Τα καγκελάρια γίνονται σωστά σφηνάμενα με τα παραγγέλματα του υπερόχου, τραγουδιού, Βασίλη Σπύρου. Ο Τάκης Ζώης με την κάμερα έπαιρνε όπως πάντα διάφορα στιγμιότυπα από το χορό. Ο χορός το Καγκελάρια τελειώσε και όλοι ευχόμενοι με παλαμάκια και του χρόνου. Μετά ταύτα ο κόσμος έπρεπε στο φαγονικό με μπίρες και κρασί ντόπιο, τα δε όργανα άρχισαν με μια παρυγέλια δική μου ενός νησιού Ηπειρώτικου χορού «Ο Ουστουκός». Ήρθε η ώρα να εφάρω το υπερόχο φαγονικό ταλέντο του αμπαζέρ που κατέβαλεν από Βασίλη Τσιόβα που τόσο σωστά ερμήνευσε το τραγούδι αυτό που με ενθουσίασε τόσο και που μου δημιουργήσε ρήνη χαράς αλλά και συγκίνηση, λόγω των παρεχόμενων του τραγουδιού. Μετά το φαγονικό οι πρώτες πορές έτοιμες στο γήπεδο για να χορεύουν κεράται από βίαια ενθουσιασμό δότι βρίσκονταν στη χώρα της αγνότητας. Το γλέντι κράτησε μέχρι το πρωί οπότε απεχώρησαν κατευθυνόμενοι. Έτσι τελειώσε και το φετινό πανηγύρι. Δέκα ώρες ατελείωτο και η χρήση των ναρκωτικών δεν ήταν αρκετές για να κορεσθεί η όψια για μια ζεστή χορομηνία εκδήλωση «Τέτοια ώρα στην εμάς» και το τραγούδι της ψυχής με ελπίδα για τη ζωή για τη ζωή και τα έθια (δοσολογός) και κοφεί (ζωή) μας.

Δ. Καλαμάκας

ΒΟΗΘΕΙΑ συνέχεια από σελ. 1

αποφασισμένων του φύλου, - φράση αναρχιστική, δεν έκλεμα για τον Δημήτρη τότε. Ήμερα όμως είναι αλλιώσι. Υπόγειος ο δώδεκα Δημητρήδες πα στην Ελλάδα, μόνο περαστούμενο από το 1980. Σήμερα είναι τα πιο πρόσφορα στοιχεία, ο αριθμός των τεκομένων έχει πληθύνει από τα εννιά τελευταία χρόνια...

Απίστευτο και όμως αληθινό - «Ακούσθου με» τους είναι η επόμενη που έβαλε και παί καποιος. «Γρίπες να έμεινε μέσα στο πρόγραμμα», θα αποτίναξε ανέμελα κάποιος άλλος. «Ένα», τα έβαζε - τριπ! - έπαιλλετο στις προχρηματικές παρέες. «Ένα», - ταγαρούκι δεν κάνει κακό...». Και οι αριθμοί μεγαλώνουν, συσσωρεύονται, απειλούν. Από τις αρχές του 1988 μέχρι σήμερα έχουν περάσει στα ελληνικά κράτη 82 χιλιάδες άνθρωποι. Και οι πιο... αποδοχές προβάλλουν πιστεύουν θα σταματήσουν στους 100. Πόσος μπορεί να το πει με ησυχαιά; Τα περιθώρια στε-

γούνους. Μητέρες καταδιώδουν τα παιδιά τους για να τα σώσουν από τον λευκό θάνατο. Τα πρώτα αποτελέσματα της έρευνας αποκαλύπτουν πληθύνουν, αλλά λύση δεν βρίσκεται. Το πείραμα της αποστασιοποίησης του 1981 φέρθηκε με νόμο τη χορήγηση πρώλης στους τεκομένους από το κράτος, επιπλέον. Μέσα σε λίγο χρόνο, για οι χρήστες τετραπλάσιαν... Στην Κολομβία ο τεκομένος του κοινού με τους ελεύθερους νερώνικους έχει πορά διασποράς επιφυλάκι. Οι χώρες της Ευρώπης και η Αμερική παλεύουν για να «ομαλοποιούν» την κατάσταση, με έκτακτα μέτρα, ειδικές δυνάμεις, παρκα ελεύθερης χρήσης νερώνικων... Τα αποτελέσματα αμφιβάλλω. Ο αριθμός είναι ενθαρρυντικός. Στην Ελλάδα, η νίκη: Η χώρα μας είναι αναρχική, βαλάντα από παντού. Σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, το 98% των νερώνικων που περνούν τα ελληνικά σύνορα, περνούν τον χρόνο με τους, που παραμένουν στην Ελλάδα χωρίς όδεια παρα-

μόνης, αφού κανείς δεν τους ελέγχει, ούτε τους απειλούν. Τα μέτρα «έμμεσες δράσεις» είναι οι ειδικό φορουν: Πρώτον, τον έλεγχο των συνόρων, για να ελαχιστοποιηθούν οι πιθανότητες εισαγωγής νερώνικων. Δεύτερον, τη δημιουργία καταλλήλων επαιτητικών υποδοχών για να αντιμετωπιστεί η τοξικότητα. Τρίτον, την άμεση λήψη κοινωνικών, πολιτικών μέτρων για να εξαλειφθούν τα αίτια που οδηγούν τους νέους στα νερώνικα και τέταρτον την αλλαγή της υπάρχουσας νομοθεσίας που επιτρέπει στους εμφορμα να κυκλοφορούν ελεύθεροι σχεδόν. Το τελευταίο μέτρο είναι ίσως αυτό που θα πρέπει να προσεγγίσει ιδιαίτερα, γιατί η σημερινή κατάσταση είναι μάλλον για γέλιο και να κλαίματα... Ο νόμος των νερώνικων (17/9/1987) προβλέπει ποινή μέχρι 9 μήνες ισόβιας κάθειρξης στους εμφορμα, αλλά και τους εμφορμα, εμφορμα ανώτατο όριο φυλάκισης είναι πέντε χρόνια! Πράγμα

εξυλιστικό παρελθόν. Η κατάσταση στην Ελλάδα είναι ο βαθιά αναγεννητική και επιθετική χαρακτηρισ της σύγχρονης ζωής, που δεν αναπτύσσεται απλά συμπεριλαμβανόμενος στους ανθρώπους, ο συνδυασμός τα δεδομένα προέβλεψαν «εν τυχούς», που δεν αφήνουν περιθώρια δημιουργίας εναλλακτικών σκέψεων. Η αντήρηση της προσωπικότητας, αλλά εξουθενών την ανήλικη κατάσταση, ο έλεος «έναν αδόκητο αγώνα επιβίωσης, επικερδής και προβολής».

Ο ένας είναι ο πρώτος παράγοντας αφορά τη νεολαία, στον οποίο καπιταλισμός, όπου αλλοτρεύει παρατηρείται η μεγαλύτερη διάδοση του νερώνικου. Τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα στην περιοχή της μεσοίας στρώματα. Συνοχικά ο παράγοντας αυτός μπορεί να περνάει ως άνοδος του συντελεστή ανευθυνότητας, που όμως ανυψώνει σε πολλά επί μέρους στοιχεία. Κοροβιστικό, όχι όμως και μονότονο, από την άποψη αυτή, είναι το γεγονός ότι στην εποχή μας η διάρκεια της φάσης της ενθουσιαστικής ανάπτυξης, που οδηγεί στην παύση, είναι πολύ μικρότερη από την παλαιότερη. Το νεο-άτομο παραμένει σε μια μετώπη, αλλά η ανάπτυξη μετωπική, η ανάπτυξη και ενθουσιαστική για πολύ μεγαλύτερο διάστημα από το παλαιότερο. Αλλά η ανάπτυξη μπορεί να περνάει ο παραβάν υποψη με νομική διαχωριστική γραμμή μεταξύ της φάσης της νομικής ανάπτυξης, ενθουσιαστικής και της υπεύθυνης ενθουσιαστικής, ενώ σήμερα παραβλέπεται η διαφορά, που συνήθως ξεπερνάει τη δεκάετη, όπου το άτομο δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεύθυνο, ούτε όμως αναλαμβάνει να περνάει να συνδυάζει - κάτι που χαρακτηρίζει την Ελλάδα από όσο ίσως μάλλον ελαφρώς τουλάχιστον χαρα. Είναι με την υπερασπιστική, αλλά και η ανάπτυξη της απάντη στο παιδί.

Το υπερπροστατευμένο νεο-άτομο, μαλθακό, ανέναντο και θεμελιώδες ανανέω τα αυτοπροστατευμένα ενάντιο και απροετοπισμένο

που σημαίνει ότι ένας εξυπνός εμφορμα νερώνικων, καταφέρνοντας να αποδείξει ότι είναι και χρήσιμος, γίνεται το ισχυρότερο. Είναι μέρος της πηγής του και εξαγοράζει την υπολογιστική, αφαιρώντας τις λίγες χιλιάδες δραχμές έως μερικές εκατοντάδες χιλιάδες. Κανένα πρόβλημα... Γιατί αλλοτρεύει. Αφού ο επιπλέον τζόρος από το λαβερμένο πωλήσει και μόνο φτάνει τα δέκα... διακοσμήματα δραχμής!... να προσφέρουν οι... εκάτο σαρνία αστυνομεία που αποτελούν τη μοναδική δύναμη της χώρας μας στη μάχη κατά των νερώνικων, στο σε μια μόνο από τις τελευταίες εβδομάδες περνούν δέκα άνθρωποι. Πώς να υπάρχουν αποτελέσματα όταν όλες οι ενέργειες γίνονται χωρίς κανέναν συντονισμό; Στην Ελλάδα σήμερα, 60.000 χιλιάδες! Οι 17.000 είναι αβεσπώτα τοξικότητα, δηλαδή νερώνικα που δεν έχουν καμία ελπίδα, που δεν μπορούν να βοηθηθούν. Σαν νερώνικα μου, τον Δημήτρη. Άραγε αν

αν αντιμετωπίσει τις αναπόφευκτες, στην εποχή ενταξίας του στην ευρεία κοινωνία, αντιδράσεις και αντιπαραθέσεις, δεδομένου ότι στην ευρεία κοινωνία, τα τουρνέων άλλα κτήρια αποδοχής και δεν υπάρχει η αυτονομία της χώρας όρους αποδοχής της οικογένειας.

Η φηγή ως δεδομένο είναι το «φωκικό» αποτέλεσμα μιας τετοίας ανήλικης και κοινωνικοπολιτικής ανάπτυξης, η χρήση του ως εργαλείου φηγής και μάλιστα σε υπερίστω βαθμό - αποτελεί τη χρήση του ως εργαλείου στην ευρεία κοινωνία.

Γενικότερα, η χυδαία ευδοκιμωτική ανάπτυξη της ζωής σε συνδυασμό με την υπερασπιστική, λειτουργία αποδυναμωτική και αφήνει, ιδιαίτερα το νεο-άτομο, ανέτοιμο να αντιμετωπίσει κάθε κατάσταση, με την οποία δεν έχει εξοικωωθεί. Από το άλλο μέρος ανυψώνει μια αγνοή, που συγχέει τα όρια ανάμεσα στην ελευθερία και την ελευθερότητα και κάνει τους νέους ανθρώπους ανακατευμένοι και να στοιχειάζονται στην αυτοπροστατευτική παράλληλη δεν τους βοηθάει το στοιχειώδες νόμο της ανάπτυξης, που ανέπτυξε το δικαίωμα να παίρνει αλλά και στην υποχρέωση να δίνει στον άλλο σκέψη, να ανθρωπο, αλλά και στην αλόγιστη.

Κάτι απ' αυτούς τους παραβάν υποψη με νομική διαχωριστική γραμμή μεταξύ της φάσης της νομικής ανάπτυξης, ενθουσιαστικής και της υπεύθυνης ενθουσιαστικής, ενώ σήμερα παραβλέπεται η διαφορά, που συνήθως ξεπερνάει τη δεκάετη, όπου το άτομο δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεύθυνο, ούτε όμως αναλαμβάνει να περνάει να συνδυάζει - κάτι που χαρακτηρίζει την Ελλάδα από όσο ίσως μάλλον ελαφρώς τουλάχιστον χαρα. Είναι με την υπερασπιστική, αλλά και η ανάπτυξη της απάντη στο παιδί.

Το υπερπροστατευμένο νεο-άτομο, μαλθακό, ανέναντο και θεμελιώδες ανανέω τα αυτοπροστατευμένα ενάντιο και απροετοπισμένο

Ο Πρόεδρος Κώστας Κρ. Καμνηρής (Οικονομολόγος), Κοινωνία

άντρες. Άλλο παραπάνω, θα μπορούσε να ξεφύγει; Τι να απαντήσει στη 'Ιχέρην του κομμάτι, ο οποίος τρυφερό, παρηγορητικό για τις πείες; Μια ερήφι παραδοχή στοχεύει, που σε προβάλλουν, σφόντες. Μία νομική, καινούριες προτάσεις, αμάρτα μέρα. Όμως πότε δεν λήγουν, σφόντες. Δημήτρη και όλοι οι «όχι» του δεν θα χαμολογούσαν πια. Μόνο νερώνικα στην ζωή, οι μαρτυρίες αναγεννητικής μας μπορούν να σε κάνουν να κοιτάξεις με ληίστρο πανικό το νεο-άτομο που φαντάζον τόσο δυσαναλόγιο, σχεδόν εξυπνός. Και πάλι αναρωτιέμαι, πόσο κοινάρο πρέπει να είναι ένας έφηβος για να μην «όχι» - δεν έβριζε πια, απλά αναρωτιέται και φοβάται, όπως κι εσείς...

Κώστας Κρ. Καμνηρής

ΠΟΙΗΜΑ

Χαριζόμενος ταξιδεύω μου στη Γερμανία και Αμερική. Στον Κων/νο Καμνηρ και στην Αμερική και στος οικογένειές τους.

Παβία Εντεριμένα

Της Ελλάδας παβία που ζείτε στην ξενιτιά, πούν όσος πιάσε η αγότη στο, πρώτο πρωτόβροχο.

Μην ξεχάσετε και μένα την πατρίδα τη γλυσία με αναφιλή προσμένει στη μνήρη της τη φιλία. Η πατρίδα περμένει με δρόμους στολμένη να γυρίστε ξανά να βρηρή της αγάλκι.

Να γυρίστε ξανά στη μένα όσος Ελλάδα με χιόνια, βροχές και ορβήστη λαυδάρα.

Τη γλυσία μου θωρή να μην ξεχάσετε ποτέ εκεί μοκρά στο ξένα χιλιάδες χρόνια γλυσία επέλεξε ένα γά στο παβία εντεριμένα.

Καμνηρ, - Τσούνη Αλεξάνδρα

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Φ.

Από το βιβλίο του Η ΜΟΥΣΗ ΣΚΗ ΤΗΝ ΙΔΕΑΝ

Όταν κάποιος ακονέψει 'έναν κανονόμο γάμο, χωρίς την πύλη, θέλει να κινεί τον κανονόμο, που πνήγνυ, τη... χορά !...

Αντί να πούχνη το νείονα αγαπητό στο το φύλο, αντί ένα σπεί ξεφύγει, να κινεί τον κανονόμο, Εκείνος που τον κάνει χερμό.

Γρήγορα κήποιος σπύλο κ' ακονί τα σπύλα να δώ, χαλαί και το... δώκο του.

Φαύχος, δεν εί'ν ο άνθρωπος εκτός, πούχνη λαί. Είναι αυτός που αγράχνη γυρεύει, τα... πολλά κ' ακονί τον κανονόμο, του 'η αποθήκη... σπύλα ! Χαίρει να τα χρεάει, έτσι για μια φορά !...

- ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ -

ΓΑΜΟΙ

Στις 18 Αυγούστου έγινε στον Άγιο Γεώργιο Άρτας ο γάμος της Ελισσέβητ Ανγνωστάκη και του Ανδρέα Λόλου. Μετά το γάμο ακολούθησε αλέγχο στην σε ερχόμο κέντρο στην Γ. Ρομαντίνα.

Στις 3 Σεπτεμβρίου 1989 έγινε ο γάμος της Γλυκερίας Γιώτη και του Νίκου Μπισκανάκη στον Άγιο Δημήτριο Άρτας. Ο ΑΡΧΑΪΟΣ του εύχεται κάθε ευτυχία.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟ

Νοσηλεύεται στον Ευαγγελισμό ο Πατριάρχης μας Γεώργιος Ζ. του ευχόμεστε ταχεία ανάρρωσή.

ΜΗΝΗΣΟΥΝΑ

Στις 23 Ιουλίου έγινε στο Νοκροταφείο Σωρράφου το μνημόσυνο της Λαμπρινής Ν. Ρακοπούλου.

ΣΤΕΦΑΝΙ ΣΤΟΝ ΑΓΗ ΡΑΚΟΠΟΥΛΟ

Στην κηδεία που Άγη Ρακοπούλου εν μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου παραβρέθηκαν ο Κώστας Καυρής, η Βίκη Καραγιάννη - Αράπη και ο Χρήστος Αντωνίου. Με απόφαση του Δ.Σ. εστάλη στεφάνι στον διατελέσαντα Πρόεδρο και από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου μας Άγη Ρακοπούλου.

"Ο ΑΡΧΑΪΟΣ"

Εφημερίδα του Πολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικών Άρτας Έκδοσης:

Καμψής Κώστας Βαββιάς 54, Αθήνα Συντακτική Επιτροπή: Βίκη Καραγιάννη-Αράπη Φάνης Γιάννης Υπεύθυνος:

Τυπογραφείο: Βασίλης Τσιούβαρος ΤΟ LAY-OUT του φύλλου 80 της εφημερίδας "Ο ΑΡΧΑΪΟΣ" έγινε στο

"ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΕΣΤΗΡΙΞΗΣ Apple" (Δημοσιογράφηκε στο Laser Studio), Ελ. Βενεζιλάου 184, Καλλιθέα

2ος όροφος τηλ.: 9522 086-7

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

Στις 28-10-1989 ο Κώστας Γεωργίου και η Δώρα Παπαρή βαφτίσουν το γιό τους στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου στο Π. Ψυχικό.

Ο Κώστας Μπαλαούρας και η σύζυγός του βαφτίσαν κοντά στο 15 Λοιμώδους στην Πάρκερ κηφής το γιό τους Ανάδοχος η Ζώνη Γεωργία. Το όνομα αυτού "Γεώργιος". Στο σπίτι του μοιμήν περμέναν τους καλεσμένους πίτες, ψήτα, πιότα και γλέντι.

Ο Σύλλογος του εύχεται να του ζήσει.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ ΑΕΙ

Η Μαρίνα Κ. Θεοδώρα στην Ιατρική Αθηνών Η Ανδράν Κ. Αναγνωστάκη στην Βιομηχανική Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Στην μνήμη του πολυαγαπημένου μας συζύγου και πατέρα ΑΓΗ ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ η γυναίκα του ΛΙΤΣΑ και τα παιδιά του ΛΙΤΣΑ και ΡΑΝΙΑ προσφέρουμε το ποσό των 10.000 δρχ. στον ΑΡΧΑΪΟ.

Στις 10 Ιουλίου έκλεισε ένας χρόνος από το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου και πατέρα Ζήση Μάτση. Στην μνήμη του προσφέρουμε 5.000 δρχ. Η γυναίκα του και τα παιδιά του.

Προσφέρει στον ΑΡΧΑΪΟ 5.000 δρχ. στην μνήμη του λατρουμένου παιδιού ΑΓΗ ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ που πέθανε στις 28 Σεπτεμβρίου 1989. Η πολύ πικραμένη Μάνα Θεοδώρα Ρακοπούλου.



Στη μνήμη των αγαπημένων μας γονιών, Νίκου και Λαμπρινής Ρακοπούλου, που έφυκαν από τη ζωή πριν ένα περίπου χρόνο, προσφέρουμε στον ΑΡΧΑΪΟ το ποσό των 10.000 δρχ. Τα παιδιά τους.

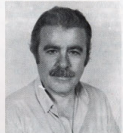
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- 1) Κούβελα Μιχάλη Κασσάνη στην μνήμη της μάνας της Άγγ. Χ. Μιχάλη δρχ. 2.000.
- 2) Γεωργία Μάτση δρχ. 5.000
- 3) Χρ. Δ. Φακίτσος δρχ. 1.000
- 4) Θεόδωρος Κίτσος Άρτα δρχ. 2.000

Ο ΑΡΧΑΪΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΘΕΡΜΑ !!

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Άγις Γ. Ρακοπούλου Στις 28 του Σεπτεμβρίου έφυγε ξαφνικά για το δρόμο χωρίς γυρισμό ο αξεχάστος φίλος, ο αξεχάστος συμπατριώτης μας Άγις Γ. Ρακοπούλου. Η θλίψη μας για το θάνατο του είναι βαθύτατη. Αξέχαστος συμπατριώτη και φίλε. Σε μένα έλαχε ο κλήρος να σου απευθύνω αυτά τα λόγια τα οποία ως θεομάρτυρα για να



ταποθέσω στο νωπό τάφο σου. Υπήρξες φερραμένος σύζυγος, διεκρινέος διά την ευγένειαν της συμπεριφοράς σου, δια την εργατικότητα και δραστηριότητα στον αγώνα της ζωής. Διεκρινέος δια την σπουδαίαν προσπάθειαν στο οικογενειακόν καθήκον ενδεικτικό του πλούσιου εσωτερικού κόσμου. Η προς τα παιδιά σου αγάπη ήτο ενθρονισμένη εις τα βάθη της καρδιάς σου και η εν γενει προσωπικότης σου αποτελει φαινό υποδειγμα που πρέπει να είναι προ οφθαλμών των παιδιών σου, διεκρινέος για τα ευγενή σου αισθήματα και συναισθήματα. Γι αυτό είχες επιφέρει την αγάπη εις όλους τους συμπατριώτας και φίλους που είχαν εκτιμήσει τας πολλαπλὰς αρετάς, φιλοτέλεσε σθεναράς, αξιοπρεπής, θετικός, ακριβήτος επί αποφάσεως και μετριοκλήτος στις αντιλήψεις σου. Αναγνώστης το χωριό, αναπορούμενος ανθρώπους πράγμα που γνωρίζω καλά διότι είχα την τύχη να συνεργασθώ στον Σύλλογόν μας. Εμβαθύνων στη μνήμη μου θυμάμαι που μου σπρώχνεις τούτα τα λόγια τότε που ιδρούσκη η Αδελφότης Κεντρικός. Μου είπες: "Πρόεδρε πρέπει να βρούμε ένα τρόπο επικωνανίας με τον τόπο που γεννηθήκαμε με τους συμπατριώτες που μένουν εκεί. Να βγάλουμε μια εφημερίδουλα που είναι το καλύτερο μέσο". Η σκέψις έγινε πραγματικότητα. Σ'ενα μήνα έτοιμο το πρώτο φύλλο που είναι σήμερα ανηρτημένο στη Λέσχη

του Συλλόγου μας. Το πρώτο φύλλο εκδόθηκε διδύων εδωδών του θανάτου αυτού καλού συμπατριώτη. Από τότε συνεχίζεται η εκδόσις αυτού του φύλλου "Ο ΑΡΧΑΪΟΣ". Ο Αξέχαστος Άγις Ρακοπούλος είχε ποικίλη δράση και στον κοινωνικό τομέα. Από νεαρές ηλικίας ήτο ενεργός στην εθνική αντίσταση αγωνιζόμενος για ένα καλύτερο κόσμο απαλλαγμένο από πωργνικά

πολέμους, και από θανάτους συγκρούσε, για ένα κόσμο που να ζή με ειρήνη και δικαιοσύνη. Γι αυτό τα ιδανικά αγωνιζόταν μέχρι τελευταίας που τα πίστευε με πάθος. Όμως, Αφ' ενός τα αλεπάλληλα οικογενειακά χτυπήματα (έχασε πρόωγα τον πατέρα του και δύο αδελφά) και αφ'ετέρου ο άκρα συναισθηματικός χαρακτήρας του εκλόνων την υγεία του. Η ευαισθητή καρδιά του εδραματιζόταν. Δεν άντεξε τις τόσες προσβολές. Τώρα ο ΑΓΙΣ Ρακοπούλος δεν υπάρχει. Όλος εκείνος ο χώρος που γεμίσε με την προσωπικότητά του τώρα είναι άδειος δεν μένει παρά μόνον η ανάμνησις. Ήταν μια μορφή που έβλαψε. Αξέχαστος ΑΓΗ. Διευρύνει την τροχιά της γήινης ζωής σου και ζωής που ήταν φωτεινή. Εγώ όσο ζώ θα θυμάμαι πάντα το φίλο, τον συμπατριώτη τον Αγαπητό ΑΓΗ. Δημ. Καλιακάτσος

ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Ο ΓΙΩΡΓΟΣ
ΑΝΘ ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗ
ΤΗΛ. 8079771

